

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) หรือ อาเซียน เป็นองค์กรทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า อาเซียนมีพื้นที่ราว 4,435,570 ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว 590 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2553 จีดีพีของประเทศสมาชิกรวมกันคิดเป็นลำดับที่ 9 ของโลก โดยมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ อาเซียนมีจุดเริ่มต้นจากสมาคมอาสา ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ แต่ได้ถูกยกเลิกไป ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการลงนามใน "ปฏิญญากรุงเทพ" อาเซียนได้ถือกำเนิดขึ้นโดยมีรัฐสมาชิกเริ่มต้น 5 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก การธำรงรักษาสันติภาพ ความมั่นคงในภูมิภาค และเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ หลังจาก พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา อาเซียนมีรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นจนมี 10 ประเทศ ในปัจจุบันกฎบัตรอาเซียนได้มีการลงนาม เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งทำให้อาเซียนมีสถานะคล้ายกับสหภาพยุโรปมากยิ่งขึ้น เขตการค้าเสรีอาเซียนได้เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2553 และกำลังก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 จากการที่จะก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดความร่วมมือด้านการศึกษา จึงได้มีการลงนามในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน โดยนายกรัฐมนตรีของไทยและผู้นำของประเทศต่างๆ ในอาเซียน ประกอบด้วย ความร่วมมือใน 3 เสาหลัก คือ หนึ่งประชาคมด้านการเมืองและความมั่นคง โดยใช้การศึกษาเป็นตัวนำ สองประชาคมด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทุกประเทศจะต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก และสามประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยให้ถือว่าความงดงามมาจากความแตกต่าง และหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ในความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้น จะช่วยสร้างความร่วมมือในลักษณะสังคมเอื้ออาทร โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือ ทั้ง 3 เสาหลักส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน จากปฏิญญาดังกล่าว ส่งผลให้ทุกภาคส่วนต้องเร่งแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเดินหน้าขับเคลื่อนเตรียมพร้อมเด็กไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียนตามเป้าหมาย โดยเฉพาะให้กลไกการศึกษาเป็นตัวนำสำคัญในการขับเคลื่อนให้สามารถก้าวไปได้อย่างมีทิศทางผลงานประโยชน์ร่วมกันโดยองค์กรหลักคือ กระทรวงศึกษาธิการที่ต้องเร่งเครื่องก้าวเดินอย่างไม่หยุดนิ่ง จากการระดมความคิดในหลากหลายเวทีจากผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 เสาหลัก รวมถึงผู้บริหาร

การศึกษา ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง ได้พบข้อเสนอแนะมากมาย เช่น การให้ความรู้แก่พลเมือง ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเพื่อนบ้าน การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน และจิตสำนึกของพลเมืองอาเซียนทุกภาคส่วนในสังคมร่วมจัดกิจกรรมด้านการศึกษา สร้างเด็กให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสถานประกอบการ การจัดหลักสูตรการศึกษาอาเซียน ด้วยการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน เป็นต้น (วิกิพีเดีย, ออนไลน์) คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในประเทศไทยถือเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความเป็นสากล โดยมีสภาวิศวกร ได้ออกมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี สร้างสรรค์ความเจริญและรายได้ให้แก่ประเทศ การประกอบวิชาชีพต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจน สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต ดังนั้น เพื่อรักษาทั้งเกียรติ ศักดิ์ศรี และความไว้วางใจที่สาธารณชนมอบให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม วิศวกรจึงต้องถึงพร้อมในเรื่องของความรู้ คุณภาพ คุณธรรม และจรรยาบรรณ โดยสภาวิศวกรเป็นองค์กรหลักที่จะช่วยส่งเสริม พัฒนาวิศวกรให้ก้าวหน้า และผดุงเกียรติแห่งวิชาชีพวิศวกรรมไว้ตลอดไป (สภาวิศวกร, ออนไลน์)

การพัฒนาการเรียนรู้ของเยาวชนไทยให้สู่ประชาคมอาเซียนให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายได้แก่คุณลักษณะของเด็กไทยที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนให้ชัดเจนต้องประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ และจากการจัดประชุมโต๊ะกลมและประชาพิจารณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมการและดำเนินการสู่ประชาคมอาเซียนทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่างๆ เช่นสถานทูต มหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน ได้ร่วมกันกำหนดคุณลักษณะของเด็กไทยในประชาคมอาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2554) โดยกำหนดคุณลักษณะของเยาวชนไทย ในประชาคมอาเซียนมี 3 ลักษณะได้แก่ 1) ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียนด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน 2) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน 3) ด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทย/ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา การยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล สันติวิธี / สันติธรรม และการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนอกจากนั้นจึงได้มีการกำหนดตัวชี้วัด ความสำเร็จคุณภาพของครูไว้ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 2) ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร 3) การใช้หนังสือ สื่อ ตำราที่เป็นภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนรู้ 4) การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดการเรียนรู้ 5) การใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ 6) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการจัดการเรียนรู้ในต่างประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน 7) ครูใช้ประสบการณ์ในการวิจัยสื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จากตัวชี้วัด ดังกล่าวทำให้ หน่วยงานที่จัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา

โดยเฉพาะนักศึกษาสาขาครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์ ซึ่งไม่มีรายวิชาที่ศึกษาตามหลักสูตร ที่สถาบันกำหนด เพื่อให้การผลิตครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าทันกับสถานการณ์ ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการผลิตครูให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพครู จัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต้องเร่งพัฒนาบุคคลเพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันกับประชาชนอีก 600 ล้านคน เลขาธิการอาเซียนได้เตือนให้สถาบันอุดมศึกษาเร่งพัฒนานิสิต นักศึกษาด้านการศึกษาเพื่อผลักดันการผลิตทรัพยากรมนุษย์ของบุคคลของประเทศอย่างจริงจัง และจากการปาฐกถาในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2554 เรื่องการเตรียมการอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2554 สรุปสาระสำคัญว่าการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญที่อาเซียนให้ความสำคัญมากเพราะเป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียนซึ่งจะเกิดได้ด้วยการเรียนรู้แลกเปลี่ยนและพัฒนาร่วมกัน และถ้าบุคลากรมีความพร้อมเมื่อมีการแข่งขันก็จะสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2554) และปัญหาที่สำคัญของทุกภาคส่วนที่สำคัญได้แก่ต้นทุนด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สิ่งที่ควรให้ความรู้แก่เด็ก นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย คือ ด้านประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา การเมือง และเศรษฐกิจของทุกประเทศทั้ง 9 ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย (สีดา สอนศรี, 2547)

สำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นอีกสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ผลิตบัณฑิตวิศวกรรมกรรมศาสตร์ออกสู่ตลาดแรงงาน จึงเป็นวิชาชีพที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ถือเป็นบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยที่จะต้องกำหนดเป้าหมาย ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ชัดเจน เป็นไปตามคุณลักษณะของเยาวชนไทยในประเทศประชาคมอาเซียน ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านกระบวนการ และด้านเจตคติ อนึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีคุณภาพตามมาตรฐาน พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยในเป้าประสงค์ที่ 1 ได้ระบุให้การจัดการศึกษาวิชาชีพและเทคโนโลยีที่สามารถแข่งขันได้ในระดับอาเซียน / นานาชาติ ในกลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาการจัดการศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการและความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และกลยุทธ์ที่ 2 การนำมหาวิทยาลัยสู่ประชาคมอาเซียนและการเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ อาชีพวิศวกรรมนั้น จัดเป็นวิชาชีพเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ในด้านนี้มีหน้าที่ (ศึกษา วิเคราะห์ คำนวณ ออกแบบ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา และควบคุมการผลิตให้ถูกต้องตามหลักการของวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ด้านวิศวกรรม) ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ทราบว่าบุคลากรมีความพร้อมหรือไม่ อยู่ในระดับใด และมีความพร้อมในด้านต่างๆ เป็นอย่างไร

ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาความพร้อมของบุคลากร รวมถึงพัฒนา
กลยุทธ์ด้านการบริหารบุคคลของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาบุคลากร นำไปสู่
การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

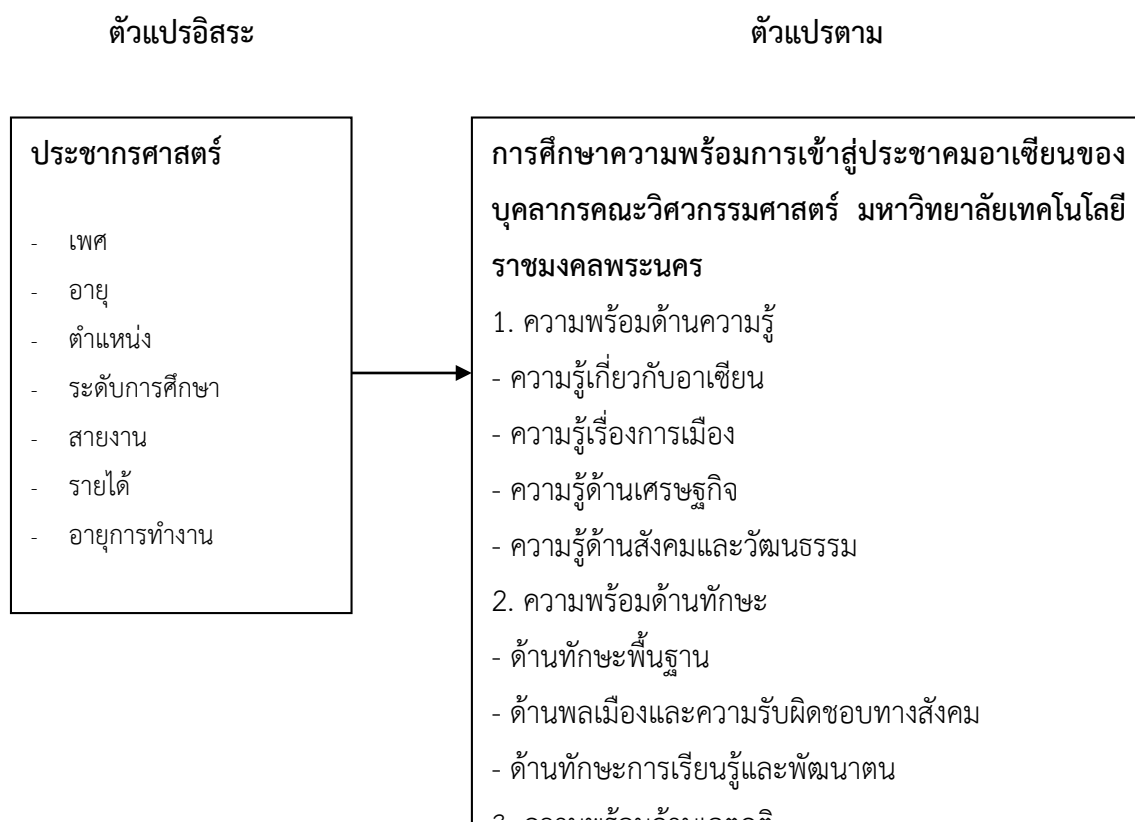
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อหาแนวทางการเตรียมการศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
บุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีความพร้อม
การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

1.5.1 ด้านประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรในสายวิชาการ และสายสนับสนุน สังกัด คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2558 จำนวน 186 คน (งานบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ , 2558)

1.5.2 ด้านเนื้อหา ศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะของคนไทย ในประชาคมอาเซียน มี 3 ลักษณะ ได้แก่

1) ความพร้อมด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ความรู้ด้านการเมือง ความรู้ด้านเศรษฐกิจ และความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม

2) ความพร้อมด้านทักษะ ได้แก่ ด้านทักษะพื้นฐาน ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน

3) ความพร้อมด้านเจตคติ ได้แก่ ความภูมิใจในการเป็นไทยและความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยึดมั่นตามวิถีประชาธิปไตย ในกลุ่มประชาคมอาเซียน (การวางธรรม ปัญญาธรรม สามัคคีธรรม) การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา และการมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

1.5.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 147 คน การเก็บข้อมูลแบบสอบถามโดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยใช้หน่วยงานที่สังกัดเป็นชั้นภูมิ (Strata) จากนั้นเลือกตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร

1.6 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งเป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ เป็นคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักวิจัย แบ่งเป็น 7 ด้านดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. ตำแหน่ง
4. สถานะ
5. สายงาน
6. รายได้
7. อายุการทำงาน

ตัวแปรตาม เป็นความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ความพร้อมด้านความรู้
 - ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน
 - ความรู้ด้านการเมือง
 - ความรู้ด้านเศรษฐกิจ
 - ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม
2. ความพร้อมด้านทักษะ
 - ด้านทักษะพื้นฐาน
 - ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบทางสังคม
 - ด้านทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน
3. ความพร้อมด้านเจตคติ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้ประโยชน์ดังนี้

1. ทราบถึงผลการวิจัย ในการเตรียมความพร้อมบุคลากรเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เป็นแนวทางในการกำหนด นโยบาย ของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ เตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์เฉพาะบางคำ ที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้การใช้ภาษามีความชัดเจนและรัดกุม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านการวิจัยครั้งนี้

ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมในการดำเนินกิจกรรม การกระทำ การปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเกิดจากภาวะ ประสพการณ์ และอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะทำอะไรๆ ให้สำเร็จ

ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) เป็นองค์การความร่วมมือทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) กัมพูชา เวียดนาม และพม่า

ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง สภาพความพร้อมของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ในเรื่องการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของบุคลากรคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความพร้อมด้านความรู้ หมายถึง สภาพความพร้อมด้านความรู้เกี่ยวกับประเทศในอาเซียน ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ความพร้อมด้านทักษะ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านทักษะพื้นฐาน ความรับผิดชอบทางสังคม และทักษะการเรียนรู้พัฒนาตน

ความพร้อมด้านเจตคติ หมายถึง สภาพของความพร้อมด้านความภูมิใจในการเป็นไทย ความเป็นอาเซียน การร่วมรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ความตระหนักในความเป็นอาเซียน การยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา และการมีจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน